

[Helge Sander]

Jeg forstår, at AMU-centrene er lidt nervøse for måske at blive dukket i samarbejdet med storebrødrene fra Undervisningsministeriet og de tekniske skoler. Jeg kan helt klart sige, at det ikke er Venstres hensigt eller tanke, at noget sådant skal ske. Der er brug både for handelsskolernes, de tekniske skolers og AMU-centrenes ekspertise og dygtighed.

Det er således klart, at vi er positive i det videre arbejde med lovforslagene, og vi håber ikke, at den nuværende regering med ændringsforslagene væsentligt vil forrykke den balance, som vi selvfølgelig syntes der var i de forslag, som den tidligere regering fremsatte.

Jeg skal kort sige om lovforslag nr. L 174, at det er jo et forslag, der i princippet skaber samme styringsregler som for erhvervsskolerne, således at der gælder samme vilkår, når der skal placeres kursusaktivitet, hvad enten AMU-centre, tekniske skoler eller handelsskoler findes bedst egnede. En konsekvens er, at de ret store repræsentantskaber i princippet afskaffes. De nye bestyrelser kan fremover på linie med erhvervsskolerne ansætte forstanderen uden at skulle have det godkendt i ministeriet.

Statsskolerne bliver også forsynet med en bestyrelse, så arbejdsmarkedets parter får et større ansvar også for disse skolers aktiviteter. Det er vigtigt, at skolerne har fået en tilskyndelse til at samarbejde og eventuelt sammenlutte sig. Men det er helt op til en lokal afgørelse, om man ønsker dette.

Der bliver også stillet nye krav til bestyrelserne i det hele taget, ikke mindst med hensyn til økonomistyringen, men det er ganske i tråd med ønskerne om en øget decentralisering og dermed et øget ansvar. Det er noget, vi synes godt om i Venstre.

Aage Frandsen (SF):

Jeg var ligesom hr. Per Stig Møller en smule forvirret med hensyn til, hvor det ideologiske er henne i denne forbindelse. Jeg tror heller ikke, det er her, man skal forvente regeringens ideologiske markeringer. Jeg håber det heller ikke, for hvis det er her, man har markeringen, ligger der jo ikke så meget i det.

Det er ikke så overraskende, at det ikke er her, man finder markeringen, og at de ændringsforslag, som ministeren kom med – sådan lidt usædvanligt – af gode grunde ikke er særlig vidtgående. For om dette område kan

man sige, at uanset om det er den ene eller den anden regering, der sidder, er der to parter udenfor – i realitetens verden – som har mindst lige så stor indflydelse, som regeringen og Folketinget har. Der er ingen tvivl om, at det er Folketinget, der vedtager disse love, men her er et af de eksempler, vi har på, hvad man kan kalde et kooperativt samarbejde mellem staten og arbejdsmarkedets parter. Og det fungerer – skal vi sige – rimelig godt. Vi skal bare være opmærksomme på, at det i den sidste ende er Folketinget, der har afgørelsen, og det vil sige, at selv om man er nået til enighed om noget, er det til enhver tid Folketingets ret og pligt at tage bestemmelse selv.

Med hensyn til de ændringsforslag, som ministeren fremsatte ved mødets start, vil jeg sige, at så vidt vi kan overskue det, er vi fra SF's side positive over for dem. Vi vurderer det sådan, at der i hvert fald for de to's vedkommende er tale om, at ministerens bemyndigelse og mulighed for indgriben er lidt mindre, end den ellers ville have været.

Hvad angår det med, at den offentlige sektors ansatte ligestilles, vil vi gerne se nærmere på, hvilke grupper det drejer sig om. Der er formentlig behov for en nærmere præcisering end den, ministeren gav.

Med hensyn til selve lovforslaget, som det foreligger, også med de tilføjede ændringer, vil vi sige, at vi er meget positive over for tankerne om større fleksibilitet, større samarbejde, mere samordning og samarbejde på tværs af de to skoleformer: AMU-centre og erhvervsskoler. Vi er meget glade for det samarbejde, der er lagt op til, uanset at der er tale om to forskellige ministerier. Det er et gammelt problem, som vi har haft på dette område, nemlig at der er noget, der hedder Undervisningsministeriet, og så er der noget, der hedder Arbejdsministeriet. I virkeligheden var det ideelle måske, at der var et uddannelsesministerium, som tog sig af det hele. Men det ville nok være for meget at forlange, for somme tider er det nogle helt andre kabaler, der skal gå op i den slags sammenhænge. Men det er i hvert fald godt, at der ikke er flere ministerier til at tage sig af det end højst nødvendigt.

Vi har nogle problemer, vil jeg også gerne sige, med disse lovforslag. Men det er ikke alene her, vi har det, det har vi også, når det drejer sig om erhvervsskolerne, fordi der på området